

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 342/2025
21.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуције ..., чији је пуномоћник Јелена Катрина, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 936/24 од 17.09.2024. године, у седници одржаној 21.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 936/24 од 17.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 936/24 од 17.09.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Јагодини П1 489/23 од 08.02.2024. године, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се поништи, као незаконито, решење туженог од 18.03.2022. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 18.02.2021. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и обавезан тужилац да туженом, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати 399.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побиијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време по основу Уговора о раду од 18.02.2021. године, на пословима „водећи електромонтер за одржавање ЕЕО и ММ“ у Одељењу за одржавање ЕЕО и ММ, Пословници Огранка ..., Огранку Електродистрибуције Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 45/2019 од 06.04.2021. године, тужилац је оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја у покушају, из члана 359. став 1., у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, изречена му је мера безбедности забране вршења позива делатности и дужности и забрањено му је да обавља дужност електромонтера у ЈП „Електропривреда Србије“ Београд и свим предузећима које је основало ЈП „Електропривреда Србија“ Београд у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 11/21 од 06.09.2021. године, првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тужиоцу за кривично дело за које је оглашен кривим изречена условна осуда, односно утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако тужилац за време од две године не учини ново кривично дело, у које ће се у случају опозивања условне осуде урачунати време проведено у притвору. Побиијаним решењем туженог од 18.03.2022. године, применом члана 176. тачка 2. Закона о раду, тужиоцу је отказан уговор о раду од 18.02.2021. године са даном 08.11.2021. године, као даном достављања правноснажне пресуде којом је тужиоцу изречена забрана да обавља дужност електромонтера у ЈП „Електропривреда Србије“ Београд и свим предузећима које је основало ЈП „Електропривреда Србија“ Београд у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а услед немогућности да се тужиоцу обезбеди обављање других послова код туженог.

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјано право из одредбе члана 176. став 2. Закона о раду и преиначио првостепену пресуду тако што је тужбени захтев одбио као неоснован.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Одредбом члана 176. тачка 2. Закона о раду прописано је да запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца ако му је, по одредбама закона, односно правноснажној одлуци суда или другог органа, забрањено да обавља одређене послове, а не може да му се обезбеди обављање других послова - даном достављања правноснажне одлуке.

Из цитиране законске одредбе произлази да када је запосленом правноснажном судском пресудом забрањено да обавља послове свог радног места, као у конкретном сличају, а не може да му се обезбеди обављање другог посла код послодавца, радни однос престаје аутоматски - по сили закона, без обзира на вољу послодавца и запсленог, даном достављања правноснажне пресуде послодавцу.

У конкретном случају, тужиоцу је правноснажном пресудом изречена забрана обављања дужности електромонтера код туженог и свим предузећима које је основао тужени, на ком радном месту је тужилац обављао послове код туженог, у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, па је и по оцени Врховног суда правилно побијаним решењем туженог констатован престанак радног односа тужиоца даном достављања правноснажне пресуде туженом као послодавцу.

Ревизијом се оспорава правилност побијане пресуде указивањем на погрешно утврђене чињенице и дату оцену изведених доказа који се односе на поступак разматрања могућности да тужилац буде рапоређен на друго радно место код туженог које није обухваћено изреченом забраном, чиме се заправо побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања што према одредби члана 407. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

Супротно наводима ревизије, правилно је другостепени суд утврдио да је тужени основан од стране ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, због чега се мера забране обављања дужности електромонтера изречена тужиоцу правноснажном судском пресудом несумњиво односи на даљи рад тужиоца код туженог.

Како одлука о реинтеграцији на рад зависи од основаности тужбеног захтева за поништај решења о престанку радног односа и у овом делу је правилно одбијен тужбени захтев као неоснован.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била потребна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**